

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

1. Agilvlphvs Parochus parochianos suos iudicare potest excusatos à mortali peccato Sacri non auditi, si spatio vnus horæ ab Ecclesia distent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

CENTVRIA III.
S E L E C T O R V M
CASVVM CONSCIENTIÆ.

CASVS I.

A Gilulphus Parochus ait, parochianos suos non amplius vnâ horâ ab Ecclesia distare, & tamen non paucos eorum negligere diebus festis Sacra, etiamsi via & tempestas percommoda sint. Scire igitur cupit, an peccent mortaliter, omitendo Sacrum ob solam viæ distantiam. Queritur. Quid ei dicendum?

Videntur parochiani peccare mortaliter, dum ob solam distantiam vnus horæ aut medijs miliaris germanici nõ eunt ad templum, missam non audiunt &c. Ita post alios Bonacina de Eucharist. D. 4. q. vlt. pun. vlt. n. 12. vbi ad distantiam, quæ excuset perinde quemlibet ab audiendo Sacro, requirit spatium sex vel septem miliarium Italicorum, quorum singula passus geographicos continent mille.

Resp. Cùm milliaria & leucæ pro varietate regionum variè accipiuntur, ad vitandam omnem confusionem, & communem omnibus locis doctrinam afferendam videri vniuersim sufficere per se ad excusandum pecca-

cum

tum omitti Sacri distantiam unius horæ à templo. Probatur. Tum quia non debent obligari homines, ut cū tanta difficultate Sacrum audiant, ut ex communi aliorum ait rectè Arriaga de Euch. D. 57. n. 30. cum præceptum istud sit merè humanum. Atqui ardua sanè foret obligatio, si distantia à templo maior, quàm unius horæ requireretur. Ergo &c. Tum quia omnes omnino DD. volunt, distantiam loci à templo, quæ excuset ab audiendo Sacro, iudicio prudentis viri relinquendam esse. Atqui hoc prudentum virorum iudicium esse videtur, ut sufficiat ad excusandū peccatum omitti Sacri distantia à templo unius horæ, teste Palao, qui Tr. 22. D. vnic. pun. ult. ex communi aliorum DD. sententia regulariter distantiam per vnicam leucam hispanicam aut minùs sufficere tradit, quod viæ spatium intra vnam horam moderato gradu haud ægrè confici potest.

Dixi per se, ut indicarem hanc loci distantiam à templo excusare à peccato omitti Sacri, si hæc omissio intra annū subinde tantū fiat, si enim sæpe aut semper contingeret, magnum cultus diuini neglectum, exiguam salutis curam, & affectatam scandali occasionem argueret, ideoque ad excusandum minimè amplius sufficeret, perindè ut è contrario minor etiam distantia quàm unius horæ excusare per accidens potest, si videlicet asperitas viæ, cœ-

li pluuia, aut simile quid accedat. *Atque ex his patet etiam ad opinionem in contrarium.*

II. *Albanus vir nobilis & equestris ordinis tanta contraxit debita, vt soluere illa minimè possit, nisi cum iactura statûs sui omni fere obsequio famulorum & equorum se priuet, conuiuia consueta omittat, consortium & visitationes sui similium vitet &c. quod magno dolore conquerens Patri Confessario scire ex ipso cupit conscientia sua hac in re obligationem. Queritur. Vtrum Albanus propter hanc iacturam statûs sui subeundam possit differre solutionem?*

Videtur non posse. Ita omnes ferè Authores, vt testatur Dicastillo L. 2. de iust. Tr. 2. D. 10. n. 64. quatenus tantùm concedunt, talem debitorem posse retinere ea præcisè, quæ necessaria sunt, ne cadat à statu iustè obtento, ita vt mendicare cogatur, aut manibus laborare; quamuis aliqui neque istud permittant, inter quos est Molin. D. 754. Mouentur. Tum quia superior status non est debitus magis vni, quàm alijs, spectatâ hominum conditione, sicut enim fortuna solet quosdam ad supremum statum eleuare, sic alios ad inferiorem detrudere. Tum quia in foro externo, quando devenitur ad Cessionem bonorum, debitor spoliatur iustè omnibus suis bonis, relictis illi solùm tenuibus vestibis, quibus se tegat, aut solùm quotidianis, non pretiosis iuxta statum suum,

Resp.